

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Danske Kæmpeviser til Skole-Brug udvalgte og tillæmpede af Nik. Fred. Sev. Grundtvig

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Danske Kæmpeviser til Skole-Brug udvalgte og tillæmpede af Nik. Fred. Sev. Grundtvig", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 42. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1847_896A-txt-shoot-idm3496/facsimile.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Om tabt er end her og vundet hist,
Der sørges paa begge Sider,
Dg vel troer jeg Dankenning god,
Til hannem jeg flux henrides.

Dg for skal jeg lade mit unge Liv,
Dg for skal min Aand jeg øggive,
Her jeg skal kaste mit kongeligt Naam,
Mine Hiender det overgive."

Det indbyrdes Ald og hemmeligt Nag
Fordærvelsens Rod monne være,
En Moder til Riv, til Tost og Strid,
Som tager baade Liv og Ære.
Ehi føre de Riddere deres Esholde, da græder saa Mungen!

Erik Blippings Død.

Der er Saamange i Danmark
Som alle vil Herrer være,
Dg de ride dennem til Riberby,
Dg lade sig Klæder stære,
Dg nu sjaaer Landet udi Vaade.

De lode sig Klæder i Ride spe,
Graamunkens fuldlige
Det gjorde de ikke for anden Sag,
End de vilde Kongen' seige.
Dg nu sjaaer Landet udi Vaade.

De lured tidlig, de lured seent,
De lured paa ham alle Tider,
Dg allermeest i den bange Stund,
Han monne til Rinderup ride.
Dg nu sjaaer Landet udi Vaade.

Det voldte han alt, Fru Ingeborg,
Stig Marfkes Bio hin pryde*),
Han lagde med Ranild op det Raad,
Kong Erik det maatte fortryde.
Dg nu sjaaer Landet udi Vaade.

Ung Ranild, han var hendes Søsterfon,
Han tjende Kong Erik saa ilde,
Han sagde for ham om Hjort og Hind,
Hvor de led i Stoven saa vilde.
Dg nu sjaaer Landet udi Vaade.

"Dg jeg vil vise eder Hjort og Hind,
De stofferis spille i Lande,
Min Herre, for Ugt og Lidofordris,
I ride med Kaffe**) og Nynde!-
Dg nu sjaaer Landet udi Vaade.

De hidfede' Hjort, og de hidfede' Hind,
Dg rasken Kaa med Stykke,
De jagede dem den Dag saa lang,
Til Nat saldt paa med Merke.
Dg nu sjaaer Landet udi Vaade.

Det meldte da Kong Erik brat,
Han huede til saa ilde:
Nu hjælpe Gud og Sanct Oiertrud!
Vi ere paa Stier vilde.
Dg nu sjaaer Landet udi Vaade.

Alt som han stod og saae sig om
Imellem Vuste tyfte,
Et lidet Huus da blev han var,
Med Jld og Ugt af Blugge***).
Dg nu sjaaer Landet udi Vaade.

*) prude. **) Smaaohunde. ***) Rikshuller.

Kong Erik gik sig i Huset ind,
 Han vilde der Lykken stifte,
 Og han fandt der saa ven en Mo,
 Som man vilde Vine paa fæste.
 Og nu staaer Landet udi Vaade.

Han slog om hende med Rist sin Arm,
 Saa blidelig monne han smile:
 „Dg her I det, min skonne Jomfru,
 Her lyfter mig helst at hvile.“
 Og nu staaer Landet udi Vaade.

Det soared igjen den saure Mo,
 Saa hjertelig da hun loe,
 „Korsaar I først, min arde Drot,
 Fru Ingeborgs Vre og Tro!
 Og nu staaer Landet udi Vaade.

I spore og for hver beilig Mo,
 Med saure Dru bebaaret,
 I har ved Vre og Kygte skidt!
 Det kristter, som længe har baaret.“
 Og nu staaer Landet udi Vaade.

„Veed I saa meget, min skonne Jomfru,
 Da vide I sikkerlig mere,
 I sigte, hvorlænge jeg leve skal!
 Jeg lyder eder Guld og Vre.“
 Og nu staaer Landet udi Vaade.

Det soared da den skonne Jomfru,
 Hun talde ei meget længer:
 Saamen, det er lau en liden Krog,
 Som eders Sværd paa hænges.
 Og nu staaer Landet udi Vaade.

Og vil I vide paa Dage Tal,
 I talte da paa eders Velle!
 Og seer I de Munkelopper graa,
 De skule fuldrække Velle.
 Og nu staaer Landet udi Vaade.

Kong Erik grider derad saa fast,
 Hver sig den Jomfru vender,
 Men alt som Regen, den gaar, for Bind,
 Hun smutter ud af hans Hænder.
 Og nu staaer Landet udi Vaade.

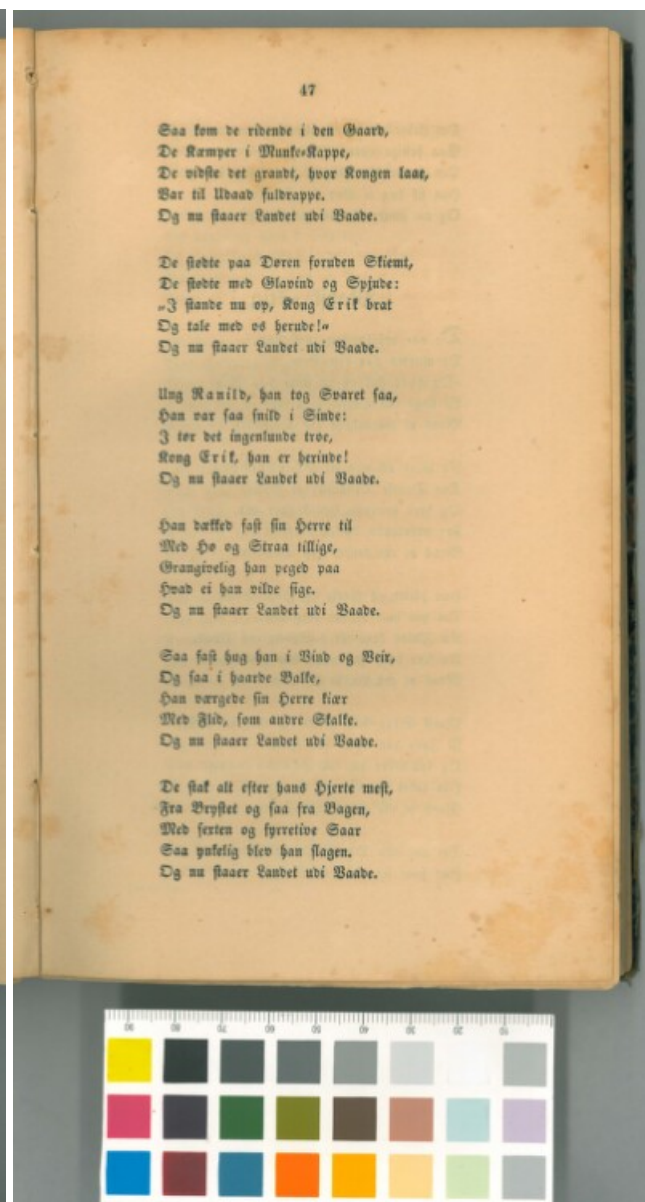
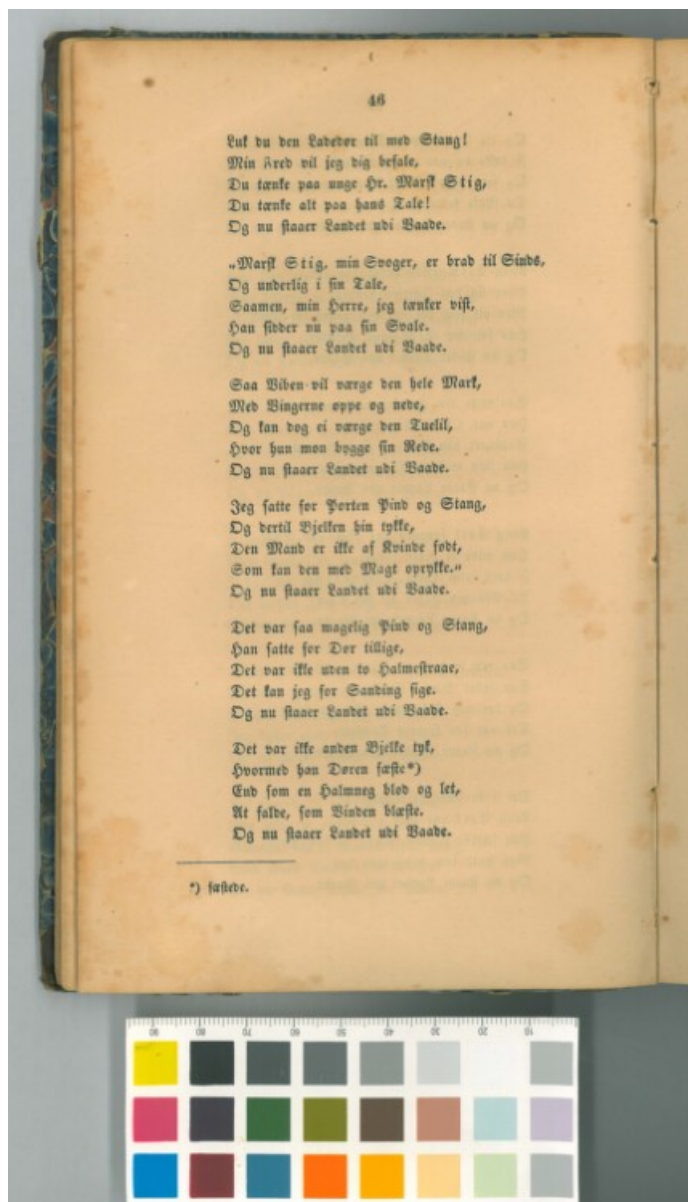
Saa længe den Jomfru høs ham stod,
 Han var i saa lys en Stue,
 Saa snart hun ham af Synne soandt,
 Han stod mellem Riis paa Lue.
 Og nu staaer Landet udi Vaade.

Kong Erik spurgde høs Ranild Raad,
 Han vilde ei bedre soare:
 I bede, min Herre, i Rind erup,
 Til Maanen staaer op hin klare!
 Og nu staaer Landet udi Vaade.

Saa red de dem til Rindrup By,
 Saa leder Rus i Hæde,
 Og der var slutt baade Ild og Lys,
 Det var saa sent i Kvæde.
 Og nu staaer Landet udi Vaade.

Der i en Rade de staded ind,
 Kong Erik var med i Duen,
 Han sagde: Ranild, stang til den Post
 Med hæs som bedst mon due!
 Og nu staaer Landet udi Vaade.

Det fædte om en Cecilie-Nat,
Saa hellige vare de Tide,
Den Herre blev slagen, Fru Zungeberg
Hun fik dog ei Bød for sin Kvide.
Og nu staer Landet ubi Vaade.

Marst Stig.

De var vel syv og syvskoti,
De mødtes paa den Heide,
"Og hvor skal vi nu finde paa Raad,
Vi sløge den Herre til Døde?
Mens vi ere dreene fra Danmark.

Nu lader os ride til Skanderborg,
Den Danske Dronning at gjæste,
Og høre hvordan hun lovder end,
For udenlands Vgften vi friste!
Mens vi ere dreene fra Danmark.

Hun pleied at spotte og gjøre Spec,
Det har hun vel nu forglættet,
Nu Jbles kom der i Spottesrens Huns,
Nu seer hun, hvad hun har adrettet."
Mens vi ere dreene fra Danmark.

Marst Stig han sætter sig paa sin Hest,
Al Hare han agter saa ringe,
Og saa rider han til Skanderborg,
Han lader sin Ganger springe.
Mens vi ere dreene fra Danmark.

Det var den Danske Dronning bold,
Hun saae sig ud over Vange:

